

Súd: Krajský súd Prešov  
Spisová značka: 5CoE/12/2021  
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815204128  
Dátum vydania rozhodnutia: 22. 04. 2021  
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Világiová  
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2021:8815204128.1

## Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Gabriely Világiovej a členov senátu JUDr. Evy Šofrankovej a JUDr. Karola Krochtu v exekučnej veci oprávneného: BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, právne zastúpený: Advokátska kancelária JUDr. Veronika Kubriková, PhD., s.r.o., IČO: 50 361 368, so sídlom Martinčekova 13, 821 01 Bratislava, proti povinnému: B. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom I. XXX/XX, XXX XX W. V., o udelenie poverenia pre vymoženie 2.057,03 Eur s prísl., o odvolaní oprávneného proti uzneseniu Okresného súdu Vranov nad Topľou č.k. 7Er/400/2015 -20 zo dňa 21.06.2018 takto

### rozhodol:

P o t v r d z u j e uznesenie vo výroku II. o zamietnutí žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie.

### o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením Okresný súd Vranov nad Topľou (ďalej len „súd prvej inštancie“) o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia pre vymoženie 2.057,03 Eur s prísl., na podklade exekučného titulu - rozhodcovského rozsudku Stáleho rozhodcovského súdu zriadeného pri Rozhodcovskej, arbitrážnej a mediáčnej, a.s. zo dňa 30.04.2014, pod sp. zn. PW-B/0413/0076, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 31.07.2014 a vykonateľnosť dňa 21.08.2014 rozhodol tak, že výrokom I. vyslovil, že pokračuje v konaní na strane oprávneného so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692, ako právnym nástupcom spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 45 869 464 a výrokom II. žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

2. Rozhodnutie právne odôvodnil ustanoveniami § 9a ods. 1, 4, § 41 ods. 2 písm. d), § 44 ods. 2, § 243h zák. č. 233/1995 Z.z. Exekučného poriadku; § 64, § 65 ods. 1, 2, 3 zák. č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“); § 33b ods. 2, § 53 ods. 1, 4, § 54 ods.1, 2 zák. č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“); § 25 ods. 1, 2 zák. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch; § 2 písm. a), písm. b), § 3 ods. 2 zák. č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

3. V rámci rozhodovania o vydaní poverenia na vykonanie exekúcie, prvoinštančný súd z informatívneho výpisu z obchodného registra oprávneného zistil, že ku dňu 09.08.2017 došlo k dobrovoľnému výmazu spoločnosti PRO CIVITAS s.r.o. Spoločnosť zanikla v dôsledku zlúčenia, pričom právnym nástupcom spoločnosti sa stala spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Vzhľadom na uvedené prvoinštančný súd rozhodol tak, že v konaní na strane oprávneného bude pokračovať so spoločnosťou BENCONT COLLECTION, a.s., so sídlom Vajnorská 100/A, 831 04 Bratislava, IČO: 47 967 692.

4. Súd prvej inštancie vyhodnotil zmluvný vzťah medzi účastníkmi ako spotrebiteľskú zmluvu napriek tomu, že zmluva bola uzavretá 26.09.2007 teda za účinnosti Občianskeho zákonníka, ktorý v ustanovení § 52 ods. 1 definoval spotrebiteľskú zmluvu ako kúpnu zmluvu, zmluvu o dielo alebo iné odplatné zmluvy upravené v ôsmej časti tohto zákona a zmluva podľa § 55, ak zmluvnými stranami sú na jednej strane

dodávateľ a na druhej strane spotrebiteľ, ktorý nemohol individuálne ovplyvniť obsah dodávateľom vopred pripraveného návrhu na uzavretie zmluvy.

5. Na uvedený právny vzťah bolo potrebné aplikovať zákon č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa účinný od 01.07.2007 a vychádzať pritom z ustanovenia § 3 ods. 3, podľa ktorého každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách, ktorými sú zmluvy uzavreté podľa Občianskeho zákonníka alebo Obchodného zákonníka, ako aj všetky iné zmluvy, ktorých charakteristickým znakom je, že sa uzatvárajú vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje; aj na spotrebiteľské zmluvy, ktoré neboli uzavreté podľa Občianskeho zákonníka, sa primerane použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka.

6. Súd prvej inštancie pri preskúmaní žiadosti o udelenie poverenia, návrhu oprávneného, exekučného titulu a priloženej zmluvy o úvere zistil, že povinný uzavrel so spoločnosťou Poštová banka, a.s. dňa 26.09.2007 zmluvu o úvere. Súdu prvej inštancie bolo z jeho rozhodovacej činnosti a z reklamnej kampane Poštovej banky vo verejných médiách (najmä televízia a denná tlač) známe, že táto spoločnosť ako bankový subjekt podniká v oblasti bankovníctva a požíčavania peňažných prostriedkov (v médiách označované ako „pôžička“) širokému, nešpecifikovanému okruhu osôb. Pôvodný oprávnený mal preto pri uzatváraní zmluvy postavenie dodávateľa. Taktiež zistil, že povinný pri uzatváraní zmluvy nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti, nemal postavenie podnikateľa, ale konal ako fyzická osoba, v postavení spotrebiteľa. Na základe uvedeného, prvoinštančný súd vyhodnotil zmluvu medzi Poštovou bankou ako dodávateľom a povinným ako spotrebiteľom ako spotrebiteľskú zmluvu a na právny vzťah medzi účastníkmi bolo nutné okrem ustanovení Obchodných podmienok (ďalej len „OP“), na ktoré sa odôvodnenie rozsudku odvoláva aplikovať aj príslušné ustanovenia Občianskeho zákonníka o spotrebiteľských zmluvách, ktoré majú kogentnú povahu a sú súčasťou obsahu záväzku bez ohľadu na dohodu strán.

7. Zistil, že v bode 3.6. zmluvy sa nachádza rozhodcovská doložka, v zmysle ktorej sa zmluvné strany zmluvy dohodli že všetky spory, ktoré vzniknú z tejto zmluvy, vrátane sporov o jej vznik, platnosť a výklad, budú rozhodované pred Stálym rozhodcovským súdom pri ROZHODCOVSKÁ, ARBITRÁŽNA a MEDIAČNÁ, a.s. Rozhodnutie rozhodcovského súdu bude pre obidve zmluvné strany konečné a záväzné.

8. Uviedol, že cieľom rozhodcovskej doložky je dosiahnuť prejednanie prípadného sporu rozhodcom, na ktorého zmluvné strany delegovali takúto právomoc. Často krát sa takáto rozhodcovská zmluva vyjadrí len v podobe rozhodcovskej doložky, ktorá splyva s ostatnými podmienkami v štandardnej zmluve. Veriteľ môže na základe takejto rozhodcovskej doložky vec predložiť na prejednanie rozhodcovskému súdu, ktorý si sám zvolil a vylúčiť tak súd, ktorý by inak bol príslušný. Na základe tejto rozhodcovskej doložky spotrebiteľ ešte pred vznikom akéhokoľvek sporu stráca právo brániť sa voči nárokom dodávateľa na riadnom súde v mieste svojho bydliska. Rozhodcovskú doložku si spotrebiteľ osobitne nevyjednal a nemal na výber vzhľadom na jej splynutie s ostatnými štandardnými podmienkami. Mohol len zmluvu ako celok odmietnuť alebo podrobiť sa jej, a teda podrobiť sa aj rozhodcovskému konaniu.

9. Rozhodcovská doložka má charakter štandardnej formulárovej zmluvy, ktorú oprávnený používa s vopred neurčitým počtom spotrebiteľov v zmluvných vzťahoch. Nakoľko rozhodcovská doložka je súčasťou zmluvy, nemožno považovať takúto rozhodcovskú doložku za individuálne dojednanú. V čase uzavretia zmluvy ešte medzi účastníkmi neexistoval z uzavretej zmluvy žiadny spor. Takýmto spôsobom sa pred vznikom akéhokoľvek sporu s oprávneným bez primeraného dôvodu povinný vopred vzdal svojich práv uplatniť svoje nároky alebo brániť svoje práva pred všeobecným súdom. Je síce pravdou, že niekedy rozhodcovská doložka dáva dlžníkovi právo obrátiť sa v spore s veriteľom aj na všeobecný súd, avšak toto právo je len formálne, pretože je obmedzené iba do doby, kým nepodá veriteľ návrh na prejednanie sporu na rozhodcovský súd.

10. Vzhľadom na uvedené prvoinštančný súd dospel k záveru o neprijateľnosti rozhodcovskej doložky, pretože spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, tým že znemožňuje spotrebiteľovi zvoliť si spôsob riešenia prípadného sporu a ponecháva ho výlučne na vôli dodávateľa. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému

konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Takto formulovaná zmluva spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán, a preto je v zmysle § 53 ods. 4 OZ neplatná. Rozhodcovská doložka v zmluve je neprijateľná, pretože núti spotrebiteľa podrobiť sa výlučne rozhodcovskému konaniu. Neprijateľná rozhodcovská doložka sa prieči dobrým mravom a výkon práva povinností z takejto doložky odporuje dobrým mravom. Akékoľvek plnenie priznané rozhodcom na základe rozhodcovskej doložky, ktorá je v rozpore s dobrými mravmi, je plnením, ktoré je v rozpore s dobrými mravmi. Súd prvej inštancie svoj názor o neprimeranej povahe rozhodcovskej doložky opiera aj o judikatúru Európskeho súdneho dvora (C-240/98, C-168/2005, C-243-2008). Poukázal aj na Rozhodnutie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. marca 2012 sp.zn. 6Cdo/1/2012.

11. Na základe uvedeného prvoinštančný súd žiadosť súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie zamietol.

12. Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote odvolanie oprávnený z dôvodov uvedených v ustanovení § 365 ods. 1 písm. a), b), d) až h) CSP. Namietal, že exekučný súd prekročil zákonné limity pre skúmanie žiadosti o udelenie poverenia s poukazom na to, že podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku je súd oprávnený skúmať a vykonať ako dôkazy výlučne žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Súd prvej inštancie nemá zákonné oprávnenie skúmať, hodnotiť iné listiny, napr. zmluvu o úvere, ktorá obsahuje rozhodcovskú doložku. V prípade, že je exekučným titulom rozhodcovský rozsudok, nemôže súd prvej inštancie konať ako súd vyššej inštancie, kasačný súd alebo súd konajúci o opravnom prostriedku. Pokiaľ ide o platnosť rozhodcovskej doložky, tak o nej rozhoduje rozhodcovský súd, pričom prekážka rozsúdenej veci (res iudicata) bráni tomu, aby bola opätovne posúdená, a to s poukazom na nález Ústavného súdu SR II. ÚS 499/2012 a stanoviská R. Procházku a K. Csacha. Jeho právny predchodca (Poštová banka, a.s.) postupoval v zmysle § 93b zákona o bankách, ktorý mu ukladal povinnosť ponúknuť klientovi návrh rozhodcovskej doložky, pričom klientovi bola daná možnosť neprijatť túto ponuku. To, že ju klient neodmietol, je prejavom jeho osobnej a zmluvnej slobody. Ak je rozhodcovská doložka dohodnutá vo všeobecných obchodných podmienkach a v obchodných podmienkach pre úver, je dohodnutá riadne a v súlade so zákonom. Rozhodcami sú výhradne odborne spôsobilé a bezúhonné osoby s právnickým vzdelaním pochádzajúce z geograficky rozdielnych oblastí Slovenskej republiky, čo zabezpečuje prinajmenšom rovnakú úroveň ochrany práv sporových strán. Súd prvej inštancie konštruoval nový skutkový stav bez účasti oprávneného a odňal mu možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom. Vykonaným dokazovaním dospel súd k odlišným právnym záverom ako rozhodcovský súd v nachádzacom konaní. Oprávnený pritom nemal možnosť vyjadriť sa k takto vykonaným dôkazom a k nanovo vytvorenému skutkovému stavu, čím (s poukazom na vyššie uvedený nález Ústavného súdu SR II. ÚS 499/2012) zasiahol do jeho práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy SR. Namietal aplikovanie Smernice 93/13/EHS prvoinštančným súdom s konštatovaním, že smernica je záväzná len pre členský štát, ktorému je určená a teóriu eurokonformného výkladu právnych noriem národného práva je možné uplatniť len v medziach vnútroštátneho právneho poriadku. Poukázal na rozhodnutia iných okresných a krajských súdov, ktoré v obdobných veciach poverenia vydávajú. Súd nezákonne zvyhodňuje povinného len na základe jeho postavenia. Zriaďovateľ rozhodcovského súdu, ktorý vydal exekučný titul je držiteľom povolenia rozhodovať spotrebiteľské spory v súlade s § 73 ods. 5 zákona o spotrebiteľskom rozhodcovskom konaní.

13. Aplikáciou sekundárneho práva Európskej únie v horizontálnych vzťahoch a judikatúry Európskeho súdneho dvora súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci, zistil nedostatočne skutkový stav, odňal účastníkovi konania možnosť konať pred súdom a vec nesprávne právne posúdil. Poukázal na to, že Smernice sú záväzné pre členské štáty a záver o neplatnosti rozhodcovskej doložky nebolo možné odôvodniť Smernicu 93/13/ EHS.

14. Súd prvej inštancie porušil princípy právnej istoty a legitímnych očakávaní, keď súdy prvej inštancie v skutkovo a právne obdobných veciach poverenia vydávajú aj zamietajú. Neprimerane zvyhodňoval povinného pred súdom prvej inštancie, postupom bol porušený princíp rovnosti účastníkov konania, keďže bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek právny úkon ho súd nezákonne zvyhodňuje len na základe jeho postavenia. Súd prvej inštancie nahrádza pasivitu povinného svojimi konaniami a svojou vôľou bez toho, aby povinný urobil akýkoľvek úkon.

15. Navrhol, aby odvolací súd napadnuté uznesenie v celom rozsahu zmenil tak, že žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia vyhovie, alternatívne aby ho zrušil.

16. Povinný sa k odvolaniu oprávneného vyjadril, že je vo finančnej tiesni. Manželka poberá 260,- Eur, hmotnú núdzu poberajú vo výške 51,- Eur. Z toho platia inkaso 220,- Eur, na živobytie im ostáva 90,- Eur. V mesiaci apríl, máj má prísľub práce. Je ochotný dlh splácať, hneď ako to bude možné.

17. Krajský súd v Prešove ako súd odvolací (§ 34 CSP) po zistení, že odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote (§ 362 ods. 1 CSP), oprávnenou osobou (§ 359 CSP) proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 44 ods. 2 Exekučného poriadku), preskúmal napadnuté uznesenie ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP, bez nariadenia pojednávania (§ 385 CSP a contrario) a dospel k záveru, že odvolanie oprávneného nie je dôvodné.

18. Vo veci sa v dostatočnom rozsahu zistil skutkový stav a zo zistených skutočností bol vyvodený správny právny záver. Keďže ani v priebehu odvolacieho konania sa na týchto skutkových a právnych zisteniach nič nezmenilo, odvolací súd si osvojil náležité a presvedčivé odôvodnenie rozhodnutia prvoinštančného súdu, na ktoré v plnom rozsahu odkazuje.

19. Rozhodujúcou právnou otázkou, ktorú správne prvoinštančný súd aj bez návrhu prioritne riešil, je otázka platnosti rozhodcovskej doložky. Najvyšší súd Slovenskej republiky už vo viacerých rozhodnutiach konštatoval oprávnenie exekučného súdu preskúmať existenciu rozhodcovskej zmluvy. Vo veci 3Cdo 146/2011 najvyšší súd judikoval, že cit.: „Pokiaľ oprávnený v návrhu na vykonanie exekúcie označí za exekučný titul rozsudok rozhodcovského súdu, je exekučný súd oprávnený a zároveň povinný skúmať, či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy. Ak nedošlo k uzavretiu rozhodcovskej zmluvy, nemohol spor prejednať rozhodcovský súd a v takom prípade ani nemohol vydať rozhodcovský rozsudok. Pri riešení otázky, či rozhodcovský rozsudok vydal rozhodcovský súd s právomocou prejednať daný spor, nie je exekučný súd viazaný tým, ako túto otázku vyriešil rozhodcovský súd. Exekučný súd je povinný zamietnuť žiadosť súdneho exekútora o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, ak už pri postupe podľa § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyjde najavo existencia relevantnej okolnosti, so zreteľom na ktorú je nútený výkon rozhodnutia neprípustný.“ (Obdobne porovnaj aj uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky vo veci 6Cdo 143/2011, 2Cdo 245/2010, uznesenia Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veciach IV. ÚS 55/2011, IV. ÚS 60/2011 a nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. II. ÚS 2164/10 zo dňa 01.11.2011).

20. Odvolací súd nevidí žiadny dôvod na to, aby sa uvedené závery nemali vzťahovať aj na stav, keď rozhodcovský rozsudok bol založený na neprijateľnej rozhodcovskej doložke v spotrebiteľskej zmluve, pretože podľa ustanovenia § 53 ods. 5 OZ je neprijateľná zmluvná podmienka neplatná, a teda nevyvoláva právne účinky obdobne ako keď rozhodcovskej zmluvy niet. (Pozri uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6Cdo 1/2012).

21. Z obsahu spisu je zrejmé, že v danom prípade ide o spor zo spotrebiteľskej zmluvy a rovnako je nepochybné aj to, že v tejto zmluve o úvere v bode 3.6 je uvedená rozhodcovská doložka.

22. Odvolací súd nevidí dôvod na odklon od spoločného stanoviska občianskoprávneho a obchodnoprávneho kolégia KS v Prešove z 27.09.2010, podľa ktorého: „Zmluvná podmienka v štandardnej formulárovej zmluve uzavretej po 31.12.2007 alebo vo všeobecných obchodných podmienkach inkorporovaných do takejto zmluvy, ktorá nebola spotrebiteľom individuálne dojednaná a ktorá vyžaduje od spotrebiteľa, aby spory s dodávateľom riešil výlučne v rozhodcovskom konaní, bráni tomu, aby na základe nej vydaný rozhodcovský rozsudok na návrh dodávateľa mohol byť exekučným titulom na udelenie poverenia pre exekútora. O takúto zmluvnú podmienku ide aj vtedy, ak síce spotrebiteľ podľa nej má možnosť vybrať si medzi rozhodcovským a štátnym súdom, ale ak by podľa takejto doložky začalo rozhodcovské konanie na návrh dodávateľa, spotrebiteľ by bol nútený podrobiť sa rozhodcovskému konaniu alebo podať návrh na štátnom súde, ak by chcel zabrániť rozhodcovskému konaniu. Súdu nič nebráni postupovať obdobne aj za stavu, že zmluva bola uzavretá pred 1. januárom 2008.“

23. S prihliadnutím na uvedené, ak spor vyvolá dodávateľ podaním žaloby na rozhodcovskom súde, spotrebiteľ sa takto začatému rozhodcovskému konaniu musel podrobiť. Podanie žaloby na

rozhodcovskom súde má totiž rovnaké účinky ako keby bola žaloba podaná na súde, pričom po začatí rozhodcovského konania nemožno v tej istej veci konať a rozhodovať na súde, čo je zrejme z ustanovenia § 19 zák. č. 244/2002 Z.z. o rozhodcovskom konaní.

24. Bez pochyb možno konštatovať, že obmedzenie možnosti spotrebiteľa brániť si svoje práva pred nezávislým súdom spôsobuje značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Ide o podmienku, ktorú odvolací súd s poukazom na ustanovenie § 53 odsek 1 OZ považuje za neprijateľnú, a preto neplatnú.

25. Ak teda dojednanie ukladajúce spotrebiteľovi povinnosť podrobiť sa rozhodcovskému konaniu je pre jeho neprijateľnosť neplatné, pre vykonanie exekúcie chýba základný predpoklad, a to právoplatný a vykonateľný exekučný titul. Rozhodcovský súd totiž môže vec v rozhodcovskom konaní prejednať len vtedy, ak medzi zmluvnými stranami bola v súlade s ustanovením § 3 zák. č. 244/2002 Z.z. uzatvorená platná rozhodcovská zmluva o tom, že majetkové spory, ktoré medzi nimi vznikli alebo vzniknú v určenom zmluvnom alebo inom právnom vzťahu, sa rozhodnú v rozhodcovskom konaní pred jediným rozhodcom. Bez takejto platnej zmluvy majúcej, buď formu osobitnej zmluvy, alebo formu rozhodcovskej doložky k zmluve (ust. § 4 ods. 1 zák. č. 244/2002 Z.z.), akýkoľvek rozhodcovský rozsudok nemôže byť podkladom pre exekučné konanie.

26. S oprávneným nie je možné súhlasiť, že postupoval podľa § 93b zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách (ďalej len „Zákona o bankách“).

27. Podľa ustanovenia § 93b Zákona o bankách, banky a pobočky zahraničných bánk sú povinné ponúknuť svojim klientom neodvolateľný návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy o tom, že ich prípadné vzájomné spory z obchodov (§ 5 písm. i)) budú rozhodnuté v rozhodcovskom konaní stálym rozhodcovským súdom zriadeným podľa osobitného zákona, a to tak, aby klient mal možnosť voľby, či prijme alebo neprijme predložený návrh na uzavretie rozhodcovskej zmluvy. Banka a pobočka zahraničnej banky sú pri predložení návrhu na uzavretie rozhodcovskej zmluvy tiež povinné preukázateľne poučiť klienta o dôsledkoch uzavretia navrhovanej rozhodcovskej zmluvy na riešenie ich vzájomných sporov z obchodov.

28. Uvedené ustanovenie vyžaduje individuálne vyjednanie rozhodcovského konania zo strany spotrebiteľa, a to po poučení o dôsledkoch jeho rozhodnutia. Dodávateľ tak musí postupovať spôsobom preukázateľným, zákonom vyžadované preukázateľne poučenie spotrebiteľa a jeho voľba nenapĺňa taký postup dodávateľa, ak sa rozhodcovská doložka uvedie len ako súčasť všeobecných obchodných podmienok. Podstatou všeobecných obchodných podmienok je, že sa v rámci kontraktácie nemenia, že sú všeobecné a buď záujemca o službu prijme tieto podmienky alebo zmluva nevznikne. V tom spočíva faktická nerovnosť pri kontraktácii. Je zrejme, že spotrebiteľ je tak čo do vyjednávacej pozície ako čo do informovanosti v nevýhodnom postavení oproti dodávateľovi (Mostaza Claro bod 25-28, uznesenie POHOTOVOST' C-76/10 bod 37 a iné).

29. Ako je zrejme, uvedená norma vyžaduje individuálne rozhodnutie spotrebiteľa o tom, že si vymieňuje rozhodcovské konanie, a to preukázateľne. Z obsahu spisu nevyplýva, že by v rámci kontraktácie došlo k naplneniu zákona a že by s odbornou starostlivosťou príslušný zamestnanec banky najprv poučil povinnú a nechal jej priestor na rozhodnutie a voľbu. Oprávnený si v tomto smere dôkazné bremeno nesplnil.

30. Vo svetle uvedených záverov správne súd prvej inštancie žiadosť exekútora o udelenie poverenia zamietol.

31. Vnútroštátnemu súdu prislúcha určiť, či zmluvná podmienka spĺňa kritériá požadované na to, aby ju bolo možné kvalifikovať v zmysle článku 3 odsek 1 Smernice Rady 93/13/EHS ako nekalú. (Pozri Rozsudok Súdneho dvora európskej únie C-243/08 Pannon).

32. Je treba zdôrazniť, že Európska únia vzhľadom na význam ochrany spotrebiteľa a v záujme vyššej kvality života ľudí podporuje v rozhodcovských veciach zbavenie účinku rozhodcovského rozsudku v záujme dosiahnutia ochrany spotrebiteľa pred neprijateľnými podmienkami, a to aj keď spotrebiteľ v rozhodcovskom konaní nenamietal rozhodcovskú doložku s poukazom na tzv. geografickú neprijateľnosť

miesta konania. (Pozri Rozsudok Súdneho dvora C-240/98 -C-244/98 Oceano Grupo Editorial, tiež C-40/08 Asturcom).

33. Vada konania spočívajúca v tom, že súd prvej inštancie na ťarchu oprávneného revidoval skutkový stav, na ktorom je založený exekučný titul bez toho, aby dal oprávnenému možnosť k takto vykonaným dôkazom a k takto novovytvorenej procesnej situácii vyjadriť, bola odstránená tým, že ku skutkovým zisteniam súdu prvej inštancie mal oprávnený možnosť vyjadriť svoje námietky v podanom odvolaní, pričom odvolací súd posúdil vec aj z uvedeného dôvodu (pozri uznesenie Najvyššieho Súdu SR, sp. zn. 6Cdo 7/2013).

34. Z týchto dôvodov odvolací súd nepovažoval odvolanie oprávneného za dôvodné, a preto uznesenie v jeho napadnutej časti ako správne potvrdil v súlade s ustanovením § 387 odsek 1 a 2 CSP.

35. Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

### **Poučenie:**

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.